Nordkorea annoncerer stop for alle atomtests og ballistiske tests

21. april, 2018 – Efter et plenarmøde i det regerende Arbejderpartis Centralkomite annoncerede den nordkoreanske leder Kim-Jong-un, at hans land stopper alle atomtests og missiltests, rapporterede Sydkoreas Yonhap-nyhedstjeneste, og TASS. »Fra og med 21. april stopper Nordkorea atomtests og lancering af interkontinentale ballistiske missiler«, citerer Yonhap en erklæring fra Nordkoreas officielle KCNA nyhedstjeneste. »Nordkorea vil også lukke atomtestområdet i landets nordlige del for at bekræfte sin forpligtelse over for at stoppe atomtests.«

Ifølge erklæringen sagde Kim: »Indefrysning af atomtests er en vigtig proces for den globale atomnedrustning, og Nordkorea tilslutter sig den internationale bestræbelse for fuldt og helt at stoppe atomtests.

Vi vil aldrig bruge atomvåben, hvis der ikke er nogen atomtrussel eller provokationer mod vort land. Vi vil under alle omstændigheder ikke overføre atomvåben eller atomvåbenteknologi [til andre stater]«, lyder erklæringen fra KCNA. »Vi vil fokusere vore bestræbelser på at skabe en stærk, socialistisk økonomi og på at mobilisere folk og materielle resurser til en skarp stigning i folkets levestandard.

Med det formål at opbygge en socialistisk økonomi, vil vi skabe favorable, internationale betingelser og aktivere en tæt dialog med nabostater og det internationale samfund, med det formål at beskytte freden på Koreahalvøen, og på hele planeten.«

Den amerikanske præsident Donald Trumps respons var at kalde det »gode nyheder«. »Nordkorea har indvilget i at suspendere

alle atomvåbentests og lukke et vigtigt testområde. Dette er meget gode nyheder for Nordkorea, og for verden – stort fremskridt! Se frem til vores topmøde«, sagde Trump i et twitterudlæg.

Kinas Udenrigsministerium kom i dag med en erklæring, der roste Nordkoreas beslutning. »Nordkorea har besluttet at stoppe atomtests og missiltests og fokusere på økonomisk vækst og forbedring af befolkningens velfærd; vi hilser denne beslutning velkommen«, sagde talsmand for Udenrigsministeriet Lu Kang i erklæringen. Han sagde yderligere, at det ville være med til at forbedre situationen på Koreahalvøen, dæmpe spændinger og promovere atomafrustning.

Den japanske premierminister Shinzo Abe udstedte ligeledes en erklæring, der roste beslutningen og sagde: »Dette er et skridt fremad. Jeg hilser den velkommen«, iflg. Kyodo nyhedstjeneste. Han konkluderede, at slutmålet fortsat var en »komplet, bekræftet og uafvendelig« nedtagning af Nordkoreas atomvåben og ballistiske våben og masseødelæggelsesvåben.

Foto: Nordkoreas leder Kim Jong-un annoncerer, at Nordkorea stopper alle tests med atomvåben og missiler.

»Hvordan man udmanøvrerer gale Theresa Mays march mod Tredje Verdenskrig«

Helga Zepp-LaRouche i internationalt webcast; 29. marts, 2018

Xi Jinping har, i alle sine skrifter, i alle sine taler, understreget, at dette »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid« er baseret på total respekt for det andets lands suverænitet, total respekt for den andens samfundssystem, og der kommer ingen bestræbelse på at påtvinge noget andet land den kinesiske model. Det er ganske enkelt, at Kina har tilbudt især udviklingslandene at hjælpe dem til at overvinde deres underudvikling. Det er et win-win-samarbejde, hvilket er grunden til, at 140 lande i mellemtiden samarbejder med dette, for det er naturligvis i Kinas interesse – for det er en stor befolkning, et stort land, en meget rig kultur, 5.000 års meget rig kulturtradition, så det er et af verdens store lande, og måske endda det vigtigste, i betragtning af dets befolknings størrelse.

Men de påtvinger ikke nogen det, de anser for at være »kinesiske karaktertræk« – helt forskelligt fra de neokonservative og de neoliberale, der havde regimeskifte, 'farvede revolutioner', eksport af 'demokrati' og det, de kalder »menneskerettigheder«. Folk bør virkelig ikke være fordomsfulde, men bør se på det med friske øjne, selv læse Xi Jinpings taler. …

Download (PDF, Unknown)

Nordkoreas udenrigsminister i Sverige; Spekulationer om Trump-Kim møde

15. marts, 2018 – Nordkoreas udenrigsminister Ri Yong-ho er i Sverige på et todages besøg 15.-16. marts. Hans besøg har affødt spekulationer om, at det kunne lægge fundamentet for et møde mellem USA's præsident Donald Trump og den nordkoreanske leder Kim Jong-un. Sverige har haft diplomatiske relationer med Pyongyang siden 1970.

Den sydkoreanske nyhedstjeneste Yonhap rapporterer, at udenrigsminister Ri blev ledsaget af Choe Kang Il, vicegeneraldirektør for Nordkoreas Udenrigsministeriums Nordamerikanske Kontor, mens han overfløj Kina før sit fly til Sverige.

Ri Yong-ho vil mødes med den svenske udenrigsminister Margot Wallström den 15. og 16, bekræftede Stockholms Udenrigsministerium i dag. Men meddelelsen nævnte imidlertid ikke noget om en forbindelse mellem Ris besøg og Trump-Kim-topmødet. Den rapporterede, at »Forhandlingerne vil fokusere på Sveriges konsulatrolle som en beskyttende magt for USA, Canada og Australien i Nordkorea. De vil også adressere sikkerhedssituationen på Koreahalvøen, som står højt på [FN's] Sikkerhedsrådets dagsorden«. Sverige er et af de 10 ikkepermanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd for 2017-18.

Den svenske premierminister Stefan Löfven sagde den 10. marts, at hans land var parat og villigt til at være vært for et historisk møde mellem USA's præsident Donald Trump og Kim

Jong-un. »Hvis vi på nogen måde kan hjælpe, vil vi gøre det«, sagde han og fortsatte, at »det faktum, at vi er en beskyttelsesmagt for USA, har været ved den demilitariserede zones grænse siden 1950 og har haft en ambassade i Pyongyang siden 1970'erne, har givet os en særlig relation med Nordkorea, hvor vi føler, de stoler på os«, sagde han til den svenske TT-nyhedstjeneste i et interview.

Foto: Nordkoreas udenrigsminister Ri Yong-ho på FN's generalforsamling.

Der er gode udsigter forude; Spræng det bort, som ligger i vejen!

Leder fra LaRouchePAC, USA, 12. marts, 2018 – Netop nu finder der udviklinger sted inden for sikkerhed og økonomi, som giver verden dramatisk gode udsigter, mens der på samme tid stadig er operationer imod menneskeheden, om det så skyldes ondskab eller fej uvidenhed. Tiden er inde til at sprænge det bort, som ligger i vejen.

Der er fortsat fremskridt mht. Nordkorea. I dag og i morgen besøger sydkoreanske topudsendinge Kina, Japan og Rusland med førstehåndsbriefinger fra deres møde i Pyongyang for 10 dage siden, og fra deres møde med præsident Trump den 8. marts, hvor han annoncerede sin aftale om at mødes med den nordkoreanske leder, Kim Jong-un. I dag mødtes præsident Xi Jinping i Beijing med Chung Eui-yong, direktør for Sydkoreas Nationale Sikkerhedsafdeling. Xi takkede for Sydkoreas og det internationale samfunds arbejde og for deres fremtidige indsats. I morgen vil Chung være i Moskva til briefinger; og i

Tokyo vil Sydkoreas direktør for National Efterretning briefe premierminister Shinzo Abe.

I dag sagde den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, »Vi har nu en dyrebar chance for at atomafruste Koreahalvøen, etablere en permanent fredsorden og bygge en kurs for fælles fremgang for Syd- og Nordkorea. Hvis det lykkes os, vil der komme dramatiske forandringer i verdenshistorien, og Republikken Korea vil have spillet den ledende rolle«.

Den økonomiske sammenhæng for dette initiativ for fred i Østasien og globalt blev fremlagt i denne weekend i Beijing på de To Sessioners konvent (Folkekongressen og det Kinesiske Folks Konference for Politisk Konsultation) af handelsminister Zhong Shan i dennes arbejdsrapport og pressekonference. Han talte om den enorme indvirkning, som Bælte & Vej Initiativet (BVI) har haft, og på hvilket 140 lande har responderet, og især om udsigterne for Afrika. Blandt de særlige punkter, som Zhong fremlagde, var, at BVI nu frembringer en ny, global infrastrukturplatform. Dette vil blive forstærket gennem Kinas Internationale Importudstilling, den første nogensinde, i Shanghai til november. Zhang talte også om, hvordan nye innovationscentre vil blive etableret under BVI, som »skinnende perler« i Silkevejens perlekæde.

I Afrika vil BVI søge overensstemmelse med den Afrikanske Union og regionale multinationale programmer og bidrage til Afrikas evne til selvforstærkende vækst. I mellemtiden bliver der koordinering blandt nationale regeringsministerier, plus private og offentlige tredjepartskilder for resurser til jobskabelse og fattigdomsreduktion. Særlige kinesiske projekter omfatter »Happy Home«, »Anti-fattigdomsprojekterne« og »Sundheds-genrejsnings-projekterne«.

Dette kommer alt sammen på et tidspunkt, hvor præsident Vladimir Putin har opfordret til diskussioner om en ny sikkerhedsarkitektur. De nye, strategiske våben, han annoncerede den 1. marts, repræsenter spring inden for

videnskab og teknologi for udvikling, såvel som drabskapacitet, som gør geopolitisk, »begrænset krig« umulig.

Det er en ny æra. Hvem kan modsætte sig forhandlinger om sikkerhed, økonomisk samarbejde og fred? Kun det mest depraverede, undermenneskelige væsen. Et eksempel er de 68 afdankede medlemmer af Obama-administrationen, der dannede deres gruppe »National Security Action« i sidste måned, for at arbejde for at afsætte Trump, verbalt angribe Kina og Rusland og forevige krig og ødelæggelse i demokratiets navn.

»Latterliggørelse« er, hvad de fortjener, anbefalede Helga Zepp-LaRouche i dag, der ligeledes opfordrede til at sprænge alle de Demokrater, som begår krigsmagervirksomhed, usandfærdighed og elementær inkompetence. »Vi befinder os ved et bemærkelsesværdigt vendepunkt«, sagde Zepp-LaRouche, »og disse mennesker enten reagerer ikke, eller også forsøger de at dække over det«. Det samme gælder deres modparter, de neokonservative Republikanere. Diane Sare, medlem af LaRouchePAC Policy Committee, udtrykte det således, »De rørte pulversaften sammen; så drak de den selv«.

Tiden er for længst overskredet for Mueller-operationen til at stoppe, og for Trump til at blive frigjort til at gøre det job, præsidenten blev valgt til at gøre. Der er ingen sikkerhed uden økonomiske aftaler, og vi kan få dette med LaRouches Fire Love og med den transatlantiske sektor, der omsider slutter sig til den Nye Silkevej.

Foto: Mødet mellem den nordkoreanske leder og højtplacerede regeringsfolk og Sydkoreas særlige delegation fandt sted i det Koreanske Arbejderpartis hovedbygning i Pyongyang den 5. marts, 2018. Kilde: KOCIS (korea.net)

Det iboende strategiske skifte i Putins »Sputnik-chok«. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 9. marts, 2018

Jeg vil gerne opfordre vore læsere til … at læse følgende artikel af min mand, som blev udgivet 30. marts, 1984 … : »Draft Memorandum of Agreement between the United States and the U.S.S.R.« Jeg har altid ment, at dette særlige dokument var et af de mest fremsynede og visionære artikler af de mange, mange skønne artikler, min mand har skrevet i årtiernes løb, for dette var et år efter, at SDI blev foreslået af præsident Reagan. Som vi ved, så var modreaktionen mod dette forslag utroligt. Det kom fra kredsene omkring Bush i Reagan-administrationen, men det kom også fra Ogarkov-lejren i det sovjetiske militær. Så efter et år fremsatte min mand et meget fremsynet forslag, som var ideen om at grundlæggende set at opløse NATO- og Warszawapagt-blokkene; og bruge samarbejdet mellem NATO og Warszawapagten – men i særdeleshed USA og Sovjetunionen – til at udvikle våben baseret på nye, fysiske principper; anvende dem i civilsektoren til at forårsage en videnskabsdrevet virkning; og dernæst bruge den øgede produktivitet i begge økonomier – men især også i den sovjetiske økonomi – til at gennemføre en betydningsfuld overførsel af teknologi til udviklingslandene og overvinde disses underudvikling og ophøre med at bruge udviklingslande til stedfortræderkrige mellem supermagterne. Principperne, der blev fremlagt i denne artikel, for det politiske grundlag for en varig fred, må være alle nationers absolutte, betingelsesløse suverænitet; samarbejde mellem suveræne

nationalstater; ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til alle og enhvers gensidige fordel; og så fremdeles.

Download (PDF, Unknown)

En olivengren fra Putin; Endnu én fra Trump; – og en stor overraskelse fra Italien

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. marts, 2018 – Den tidligere russiske udenrigsminister Igor Ivanov, der i går skrev om den russiske præsident Vladimir Putins tale, som hørtes i hele verden, om nye, russiske, økonomiske politikker og strategiske våbensystemer med ny teknologi, understregede, »Rusland tilbyder en olivengren, ikke atomkrig«. Dette er sandt. Den fornuftige respons til Putins annonceringer er klar, og elementer af den fremmes allerede af visse veteraner af præsident Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Genopliv SDI som et forceret program, baseret på teknologisk samarbejde mellem USA og Rusland, med det formål at udvikle opsnapning af missiler *baseret på nye, fysiske principper og de seneste plasmateknologier og teknologier for dirigeret*

energi.

Det blev præsenteret i sin helhed i 1984 i »The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement between the U.S. and the U.S.S.R« om betingelser for fred, teknologi og økonomiske politikker for udvikling af tredjelande, våbenpolitikker og forhandlinger om nedrustning.

Putin tilbyder nu en ny mulighed for dette nye fredsparadigme. Første gang omdøbte kredse omkring Bush og Kissinger SDI til blot »antimissil-missiler«, og trak dernæst USA ud af ABM-traktaten i 2002. Idet de tænkte, at Rusland var ruineret, og med kun sin strategiske missilstyrke tilbage, var Bush-planen – Obama fortsatte den – at omringe Rusland med antimissil-jagerfly og slå Rusland ud af selv af klubben for atommagter. Putin har netop demonstreret, hvilken strategisk fiasko, det var; hans annonceringer frembyder en mulighed for igen at forhandle som ligeværdige stormagter. Det kan føre til en genoplivning af Strategisk Forsvarsinitiativ, og mere – til at bruge nye, fysiske principper for at forsvare Jorden mod asteroide- eller meteornedslag, og til at opgradere energiproduktion, industri, landbrug og medicin, som LaRouche forklarede det i 1984.

Præsident Donald Trump, som forstår gensidigt fordelagtige stormagtsrelationer, på trods af alle angrebene mod ham for det, har også udtrykkeligt udtalt, at hans politik over for Korea er samarbejde med Kina for at få direkte forhandlinger med Nordkorea, atomvåbenfrihed og fred på halvøen. Alene dette kunne skaffe det ønskede resultat, hvis nogen politik kan.

Præsidenten går op imod hele Washington ved at nægte at målrette sine handelsstraffe udelukkende mod Kina og Rusland, som det er blevet krævet af britisk geopolitik i imperiestil. Han må gå videre end det og må tilslutte USA det nye paradigme for økonomisk udvikling og fred, repræsenteret af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Dette er afhængigt af, at kandidater og valgte regeringsfolk (Kongres og Senat) kræver det i

valgkampagnen i 2018, med en økonomisk politik for USA, kendt som »LaRouches Fire Love«.

I en velkommen overraskelse har vælgerne i Italien netop stemt på nationale kandidater, der stillede op på politiske handlinger, som er foreslået af LaRouche: Glass-Steagall opbrydning af storbanker og statslig bankpraksis for at yde kredit til industri og infrastruktur. LaRouche-bevægelsen i Italien, kendt som Movisol, har i en udtalelse efter valget sagt: »Movisol er den eneste kraft i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring disse punkter: LaRouches Fire Love og Kinas Nye Silkevej. En regering kan, og må, dannes på basis af dette …«

Dette er afgørende åbninger for et nyt paradigme for menneskeligt fremskridt.

Foto: Den russiske præsident Putin i et møde i Agenturet for Strategiske Initiativers Bestyrelse. 7. marts, 2018. (en.kremlin.ru)

Afslutningen på geopolitik kræver et nyt menneskebegreb

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. marts, 2018 – Den hastige udvikling omkring den koreanske halvø er en indikation af, hvor hurtigt, den globale, strategiske situation ændrer sig i kølvandet på den russiske præsident Vladimir Putins forbløffende tale til nationen den 1. marts.

Efter at have modtaget en delegation på højt niveau fra Sydkorea, har Kim Jong-uns nordkoreanske regering indvilget i at forhandle direkte med USA; diskutere atomvåbenfrihed, så

længe dens sikkerhed er garanteret; og afstå fra alle prøveaffyringer af atommissiler eller ballistiske missiler, så længe dialogen står på. I denne uge vil sydkoreanske topudsendinge rejse til Washington, D.C., for at briefe præsident Trump, og vil dernæst besøge Kina, Rusland og Japan for lignende formål.

Da nyhederne om det koreanske gennembrud først blev offentliggjort den 6. marts, tweetede præsident Trump prompte, at der »blev gjort mulige fremskridt i forhandlinger med Nordkorea«, at »der gøres seriøse forsøg fra alle de berørte parters side«, og at USA er »parat til at satse hårdt i begge retninger«.

Hvad er den dynamik, der ligger bag disse udviklinger?

På en måde kan man sige, at både Rusland og Kina har introduceret »nye politiske principper« – dvs., overraskelsesflanker – i den globale, strategiske situation, som ikke alene har taget Det britiske Imperium og dets allierede på Wall Street og i Washington på sengen, men også har efterladt dem fortumlede, hvor de forsøger blot at finde ud af, hvad det var, der ramte dem. De lider af en nagende frygt for, at fundamentet af deres opbyggede, geopolitiske struktur er ved at smuldre.

Deres frygt er velbegrundet.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast, der sendes 8. marts, vil diskutere spørgsmålet om »Det iboende strategiske skifte i Putins 'Sputnik-chok'«. I går understregede fr. Zepp-LaRouche i diskussioner, at, i denne ekstremt hastigt skiftende verden, er vore modstandere ved at blive desperate over det faktum, at de tydeligvis kom for sent til båden. Dette er sket pga. deres arrogance – en arrogance, der er affødt af deres dybe helligelse til radikal empirisme. De benægter selve den menneskelige eksistens' kreativitet, og således også, at noget som Putins militære

annoncering, eller Kinas succesrige Bælte & Vej, overhovedet kan eksistere.

Og man kan være fuldstændig sikker på, fremhævede Zepp-LaRouche, at Ruslands videnskabelige præstationer inden for militæret, samt Putins hermed relaterede understregning af kreativitet og teknologisk fremskridt som drivkraft for den fysiske økonomi, er koordineret med Kina. Husk Kinas Sejrsdagsparade i september 2015, med Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, der stod sammen og betragtede det, mindede hun om. Husk, at Rusland og Kina har en omfattende strategisk alliance.

Dette er de skiftende, strategiske realiteter, udtalte Zepp-LaRouche. Vesten er langt bagud mht. den nye, militære realitet, den Nye Silkevej og ligeledes det faktum, at kolonialisme *de facto* er afsluttet med forpligtelserne omkring Afrikas storprojekt Transaqua.

Briterne er især gået i panik over udviklinger i USA, der viser, at præsident Trump viser sit potentiale til at bryde ud af den geopolitiske kasse i det hele taget – sådan, som det antydes gennem udviklingerne omkring Korea – en kasse, som briterne har lukket de fleste amerikanske præsidenter inde i gennem de seneste 50, endda 100, år.

Men hver eneste af disse situationer – fra Afrika til Rusland, til USA og endda til Kina – kræver det enestående input fra Lyndon LaRouches videnskabelige metode, for at opnå deres erklærede hensigter. Helga Zepp-LaRouche understregede, at vi udgør den eneste kraft, der kan bringe folk fra totalt forskellige ender af spektret – både internt i landene og internationalt – til ét bord, baseret på højere principper.

Med dette formål for øje citerer vi endnu engang i dette forum indledningen af Lyndon LaRouches dokument fra 30. marts, 1984, »LaRouche-doktrinen: Udkast til Memorandum om Aftale mellem Amerikas Forenede Stater og USSR« (The LaRouche Doctrine:

Draft Memorandum of Agreement Between the United States of America and the U.S.S.R.), hvis principper fortsat er lige så skarpe og uundværlige i dag, efter Putins »Sputnik-chok«, som de var for 34 år siden, da de blev skrevet. (Hele dokumentet kan, og bør, læses og er genoptrykt i *EIR*, 9. feb., 2018):

»Det politiske fundament for en varig fred må være:

a) Hver eneste nationalstats ubetingede suverænitet, og

b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med det formål at fremme ubegrænsede muligheder for at nyde godt af de teknologiske fremskridts fordele, til gensidig fordel for alle og enhver.

Det mest afgørende træk for en aktuel gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring af de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og så de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Med mindre de uligheder, der stadig eksisterer i kølvandet på moderne kolonialisme, progressivt afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet. For så vidt, som USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt inden for arbejdskraftens produktive evne på hele planeten er i begges vitale, strategiske interesse, er de to magter forbundet, i denne grad og på denne måde, af en fælles interesse. Dette er kernen i de praktiske, politiske og politisk-økonomiske politikker, som er afgørende for skabelsen af en varig fred mellem disse to magter.«

Foto: Både Nord- og Sydkorea har aftalt et tredje topmøde i april. Her, Sydkorea sendte en delegation til Nordkorea i to dage for at sikre et møde med den nordkoreanske leder Kim Jong-un. KOCIS (korea.net)

Det Gamle Paradigme i det transatlantiske område er døende – briterne i panik

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. marts, 2018 – I løbet af den forgangne uge har præsident Trump smadret briternes og deres agenter i det miskrediterede efterretningsapparat fra Obama-tidens bestræbelser på at opfinde en retfærdiggørelse for krig med Rusland og Kina. De vestlige medier udløste en strøm af fordømmelser af Kina og præsident Xi Jinping i særdeleshed efter meddelelsen om, at begrænsninger af embedsperioder ville blive fjernet fra Kinas forfatning, og kaldte Xi en hensynsløs diktator, en ny livstidskejser og en fare for verden. Trump responderede under en privat middag med Republikanere: »Han er nu præsident for livstid. Præsident for livstid. Nej, han er storslået. Og hør engang, dette kunne han gøre. Det skulle vi måske prøve en eller anden dag?« De ynkelige mediehorer gik bersærk.

Den juridiske lejemorder Robert Muellers kupforsøg imod Trump på vegne af britisk efterretning, og som har til hensigt at standse Trumps samarbejde med præsident Putin, er ved at sygne hen. Et af Muellers mål sagde i dag, at han ville ignorere Muellers stævning, kaldte det en »heksejagt« og tilføjede: »Lad ham arrestere mig.« To Republikanske kongresmedlemmer har krævet en særlig anklager til at efterforske FBI's forbrydelser med at bruge den skandaløse rapport fra den britiske efterretningsagent Christopher Steele til at retfærdiggøre udspionering af Trumps valgkampagne. I dag tweetede Trump selv, at Obama bar skylden for denne heksejagt:

»Hvorfor udløste Obama-administrationen en efterforskning af Trump-kampagnen (med nul bevis for forseelser) længe før valget i november? Uhørt. Større end Watergate.«

Samtidig demonstrerer Trump, at han bekæmper de neokonservative i det Republikanske Parti lige så intenst som dem i det Demokratiske Parti. I en tale ved et Republikansk fundraiser-møde i Florida, kaldte Trump invasionen af Irak for »den værste, enkeltstående beslutning, der nogensinde er truffet« og som svarer til at kaste en kæmpesten ned midt i et hvepsebo. Her står vi så, som denne verdens fjolser, fordi vi havde dårlige politikere, der kørte vores land i lang tid. Det var Bush. Endnu et virkeligt geni. Det var Bush.«

Briterne er gået i panik. Denne uges *New Yorker*-magasin udgav en lang artikel for at dække over MI6-agent Steeles rolle, med overskriften, »Hvordan eks-spionen forsøgte at advare verden om Trumps forbindelser til Rusland«. Interviewet med Steele forsøger at dække over briternes rolle i den forræderiske bestræbelse på at bringe USA's regering til fald og fremprovokere en krig med Rusland.

Panikken er også fremkaldt af chokeffekten over præsident Putins annoncering den 1. marts af nye, russiske militære kapaciteter, som gør USA's og NATO's ring af missilforsvarssystemer rundt om Rusland impotente og ubrugelige, og som Helga Zepp-LaRouche har karakteriseret som en ny »Sputnik«-alarmklokke for verden. Wall Street-spekulanternes systemiske overtagelse af USA's økonomiske politik siden mordet på præsident Jack Kennedy gjorde det muligt for de narkodopede drenge i City of London og på Wall Street at svælge i deres forlorne penge, men det står nu klart, at ødelæggelsen af Vestens produktive og videnskabelige kapaciteter til fordel for 'funny money', 'Matador-penge', har sin bagside i ødelæggelsen af enhver reel rigdom. Putin fastslår den samme pointe ved at insistere på, at det russiske militære gennembrud er et resultat af et kompleks, der »omfatter videnskab, uddannelse, personel og moderne

fremstillingsfaciliteter«, præcis det, som USA har opgivet til fordel for hurtige profitter gennem hasardspil. Putin tilføjer: »Det giver os stort håb, at alt det kan bruges og anvendes i civile industrier.«

Langt fra at være en trussel mod Vesten, har Putin opfordret Vesten til endelig at omstøde deres unipolære fantasier og sætte sig sammen med Rusland og andre og udarbejde midlerne til global fred og globalt samarbejde.

Trump arbejder også sammen med den sydkoreanske præsident Moon Jae-in for at skabe betingelserne for at løse den nordkoreanske krise. En sydkoreansk delegation til Nordkorea mødtes i dag med Nordkoreas leder Kim Jong-un, for at »overbringe præsident Moons hensigt om at bevare strømmen af inter-koreansk dialog og forbedre relationerne for at opnå en varig fred og en atomvåbenfri koreansk halvø … så vel som en dialog mellem Nordkorea og USA og det internationale samfund«, som lederen af den sydkoreanske delegation sagde til pressen. I sidste weekend sagde Trump, at der afgjort vil komme forhandlinger mellem Washington og Pyongyang. Briterne og de neokonservative er rædselsslagne, eftersom Koreakrisen er deres primære (kunstige) retfærdiggørelse af deres militære ring rundt om Kina.

Det gamle paradigme er i færd med at smuldre. Italiens parlamentsvalg i søndags smed begge grene af de etablerede, politiske institutioner ud, ligesom de tyske valg for fem måneder siden efterlod de traditionelle partier i total forvirring. Efter fem måneders mundhuggeri, fik de afdankede tyske partier (SPD-CDU-CSU) endelig skruet en regering sammen i søndags, som er lige så stabil som en tobenet stol. Ligesom i USA er den eneste vej til vækst og stabilitet i Europa at erkende det gamle paradigmes død og vedtage de politikker, som Lyndon LaRouche for længe siden har formuleret – Glass-Steagall bankreform; etablering af nationale bankinstitutioner i Hamiltons tradition; skabelse af massiv statskredit til en videnskabelig, økonomisk drivkraft og infrastruktur; og fuldt

samarbejde med Kina og Rusland om den Nye Silkevej. Dette er sandhedens time.

Foto: Præsident Donald J. Trump adresserer nationen efter det tragiske skyderi på en skole i Florida. 15. februar, 2018. (Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Forrykte neokonservative sætter krig på dagsordenen: Bestræbelserne på at gennemføre Russiagate-kuppet må nedkæmpes.

Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 25. jan., 2018

pdf og video

Vi har brug for en politisk diskussion om, hvor skal menneskets fremtid være om 50 år, om 100 år fra nu, og ønsker vi at blive voksne, som art, hvor folk skatter andre ting end

blot materielle ting? Folk bør, mener jeg, tænke over det faktum, at vi befinder os ved en korsvej, hvor, hvis vi gør vores job ordentligt, lige nu, og bringer USA og de europæiske nationer ind i samarbejde med den Nye Silkevej, så kan vi få en totalt ny civilisationsæra, sandsynligvis i vores egen levetid. Og jeg vil appellere til vore lyttere, til dig, om at kontakte os, gå sammen med os, hjælpe vore bestræbelser og gør de ting, vi siger, mere kendt.

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JANUAR 2018: Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen *af formand Tom Gillesberg:*
Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser

med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. …

Download (PDF, Unknown)

Putin møder russiske medier; Kommer med observationer om Kim Jong-un, Russiagate og Ukraine

12. jan., 2018 – Den russiske præsident holdt en vidtrækkende pressekonference med cheferne for den trykte, russiske presse og nyhedsbureauer den 11. jan. i *Komsokolskaya Pravdas* kontorer.

Idet han kom med kommentarer om den nordkoreanske leder Kim

Jong-un, sagde han, at den nordkoreanske leder har »løst sin strategiske opgave – han har atomsprænghoveder, og han har et missil med global rækkevidde på op til 13.000 km, der nu kan nå praktisk talt ethvert sted på planeten og i hvert fald ethvert sted på en potentiel fjendes territorium«, rapporterede *Vestnik Kavkaz*.

Nu er Kim Jong-un interesseret i at køle situationen, sagde præsidenten: »Han er en absolut kompetent og allerede modnet politiker«, og at den vanskelige opgave med at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri kun bør løses gennem dialog, gennem forhandling. »Jeg mener, dette er muligt i længden, uanset, hvor vanskeligt det kan synes, hvis alle deltagerne i denne proces, inklusive nordkoreanere, kan føle sig sikre på, at deres sikkerhed kan garanteres uden atomvåben«, sagde han.

Med hensyn til beskyldningerne om, at Rusland skulle have blandet sig i de amerikanske valg, og at Trump-teamet førte et aftalt spil med Moskva, sagde præsident Putin, at »den hjemlige, politiske situation i USA ikke vil falde til ro. Vi ser og forstår alle, at det russiske kort bliver spillet i USA's interne politik. Den amerikanske præsident trues konstant med afsættelse ved rigsretssag (impeachment), og denne intimidering bygger på Ruslands angivelige indblanding. Jeg vil gerne understrege endnu engang, at dette er vrøvl. Det er fuldstændig latterligt. Der var ikke noget aftalt spil eller nogen indblanding fra vores side. Ved at understrege dette igen, håber jeg, at dette postyr før eller senere vil slutte, og at der bliver ordentlige betingelser for at forbedre vore relationer«, iflg. udskrift fra Kremls pressetjeneste.

Putin observerede ligeledes, at Ukraine-krisen var ved at blive forvandlet til en »frossen konflikt«, der ikke er i nogens interesse, inklusive Ruslands. »Rusland ville være temmelig tilfreds, hvis Minsk-aftalerne blev fuldt ud gennemført«. Han understregede ligeledes, at, selv i 2014, begyndte Rusland at overføre »adskillige togvogne« med

»militær ejendom og militært udstyr tilbage til Ukraine fra Krim«. »Jeg vil gerne sige, at vi er rede til at fortsætte processen. Vi er rede til at overlevere flådeskibe til Ukraine, som stadig befinder sig i Krim, og vi er rede til at overlevere luftvåben og pansret udstyr. For at være ærlig, så er det i en elendig forfatning, men det vedkommer ikke os, det er i samme tilstand, som da vi fik det.«

Putin sagde imidlertid, at, på trods af krisen, så »steg handelen mellem Rusland og Ukraine sidste år, og stigningen var signifikant«.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin under pressekonferencen den 11. januar, 2018.

Afslut geopolitik, vedtag LaRouches Fire Love for fred – mellem Rusland, Kina og USA. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 4. jan., 2018

Folk må ændre deres tankegang! Det er ikke et nulsumsspil. Det er ideen om, kan vi definere mål for menneskeheden; kan vi gøre det, der blev diskuteret i Federalist Papers allerede i det unge Amerika? Kan vi finde en måde at regere os selv på, der er for det langsigtede perspektiv for vort samfunds

overlevelse? Jeg mener, vi kan. Jeg mener, at menneskeslægten er i stand til fornuft; jeg mener endda, vi er i stand til kærlighed – og folk tror, kærlighed intet har med politik at gøre, men det er ikke sandt! Udfaldet af Trediveårskrigen var en forfærdelig ødelæggelse i Europa, men ud af det kom den Westfalske Fred. Ser man på principperne i den Westfalske Fred, så var de to vigtigste træk, at, for fredens skyld, glem alt ondt, der blev begået af den ene eller den anden side, og koncentrer om fælles udvikling; og det andet princip var, for fredens skyld, så må udenrigspolitik fra nu af være baseret på »den andens interesse, i kærlighed«.

Jeg mener, dette er, hvad Kina gør: Det er i overensstemmelse med ideen om en harmonisk udvikling af alle nationer, og det var John Quincy Adams' politik, så det er ikke fremmed for amerikansk historie. Det var også associeret med humanisme i Europa, med ideerne hos Leibniz, Cusanus og mange andre store personer, der tænkte i forhold til udvikling som historiens mål.

Så vi befinder os alle sammen i en afgørende forandring af æraen, hvor vi må lade geopolitikkens æra bag os og bevæge os til en helt ny fase i civilisationens historie.

Download (PDF, Unknown)

Kim Jong-un genåbner kommunikationslinje til

Sydkorea

3. jan., 2018 – Pyongyang har genåbnet kommunikationskanalerne mellem Syd og Nord. Ifølge en rapport her til morgen i *Korea Herald*, ringede Nord til Syd gennem Panmunjom-våbenstilstandcentret kl. 3:30 p.m. lokal tid, i dag. Ifølge Ministeriet for Genforening varede opkaldet 20 minutter, under hvilken periode de to siders kommunikationsofficerer tjekkede for mulige fejl i den inter-koreanske forbindelse.

Nordkorea brød sin tavshed tidligere på dagen, da Ri Son-kwon, chef for Nordkoreas afdeling, der håndterer inter-koreanske anliggender, annoncerede planen om at genoptage forbindelseslinjen kl. 3:00 p.m. (Nordkorea er 30 minutter bag efter Sydkorea). Ri sagde, at Kim hilser velkommen præsident Moon Jae-ins ordrer, som han udstedte på et regeringsmøde tirsdag, om at iværksætte forberedelser til Nordkoreas deltagelse i Vinterolympiaden og sagde, at Kim understregede, at en forbedring af de inter-koreanske relationer var op til regeringerne for de to Korea'er, en hentydning til Pyongyangs bekymringer over amerikansk involvering.

Genåbningen af telefonlinjen blev hilst velkommen i Seoul.

»En genoprettelse af kommunikationer er signifikant. Det vurderes, at [inter-koreanske kommunikationer] er ved at antage en struktur, der vil gøre kommunikation mulig på ethvert tidspunkt«, sagde Yoon Young-chan, senior-pressesekretær for præsidenten. Han sagde endvidere, »jeg mener, det signalerer en bevægelse hen imod et miljø, hvor kommunikation vil være mulig til alle tider«.

Sydkoreas udenrigsminister Kang Kyung-wha talte i telefon med den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson i dag og forklarede Seouls standpunkt mht. åbningen mod Nord.

Nikki Haley, John Boltons protege, der nu er USA's FN-ambassadør, dummede sig typisk, da hun blev spurgt om åbningen

af forhandlinger mellem de to Korea'er: »Vi vil ikke tage nogen forhandlinger seriøst, hvis de ikke gør noget for at udelukke alle atomvåben i Nordkorea … Nordkorea kan tale med hvem, de vil, men USA vil ikke anerkende det eller acceptere det, før de indvilger i at udelukke de atomvåben, de har.«

Foto: Nordkoreas leder Kim Jong-un holder sin nytårstale.

USA's udenrigsminister Tillerson gør det klart, at vi har brug for russisk samarbejde om Korea

13. dec., 2017 – På en pressekonference afholdt på Atlantic Council-Korea Foundation Forum, sagde USA's udenrigsminister Rex Tillerson, at præsident Trump mener, det er ekstremt vigtigt at etablere en relation mellem USA og Rusland. Tillerson sagde også, at samarbejde med Rusland om Korea var vigtigt. »Jeg mener, præsidenten har gjort det fuldstændig klart, at han mener, det er ekstremt vigtigt, at USA og Rusland har en arbejdsrelation«, sagde Tillerson. »Det har vi ikke i dag.«

På trods af dette faktum påpegede Tillerson, at USA regner med Rusland for at være med til at løse krisen i Syrien og gøre Nordkorea atomvåbenfrit. »I det store og hele har de [Rusland] i FN's Sikkerhedsråd igen støttet sanktionerne«, sagde Tillerson i går. »De har udtalt sig om, hvor effektive, de mener, disse vil være, men vi har brug for Ruslands støtte.«

Tillersons udtalelse på det samme forum om, at USA er rede til

at forhandle med nordkoreanske repræsentanter uden forudsætninger, blev onsdag modificeret, men ikke ændret, af udtalelser fra Det Hvide Hus og Justitsministeriet om, at USA forventer en periode uden atom- eller missiltest i Nordkorea, før og under sådanne forhandlinger.

Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, sagde om denne udtalelse, »Generelt set kan vi sige, at sådanne konstruktive erklæringer er bedre end den konfrontationsretorik, vi hidtil har hørt. Vi kan kun hilse dette velkomment, og det er i overensstemmelse med vore forslag«. Peskov forsatte, at »det er Putin, der uophørligt har opfordret alle de interesserede parter til at gøre enhver bestræbelse for at opbygge dialog. Så disse udtalelser [fra Tillerson] er afgjort velkomne«.

I mellemtiden sagde FN's undergeneralsekretær for politiske anliggender, Jeffrey Feltman, efter sit besøg til Nordkorea, at USA forventer, Pyongyang vil signalere sin beredvillighed til at forberede forhandlinger om afgørelse af atomvåbenkrisen, selv om det nordkoreanske lederskab ikke kom med nogen forpligtelse i dette spørgsmål, iflg. Sputnik. »Vi understregede over for regeringsfolkene fra Den Demokratiske Folkerepublik Korea, at vi virkelig mener, de må signalere, at de er villige til nu at gå i en anden retning, til at indlede en eller anden form for engagement, til at begynde at tale om forhandlinger. De lyttede seriøst til vore argumenter og diskuterede dem med os. Men de kom ikke med nogen form for forpligtelse over for os på dette tidspunkt. De må tænke over, hvad vi sagde, sammen med deres lederskab«, sagde Feltman til reportere. »Nordkoreanske samtalepartnere var enige i, at det var vigtigt at forhindre krig. Hvordan vi gør det, var emnet for de 15+ timers diskussioner.«

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson på pressekonferencen.

Russisk militærdelegation i Pyongyang koordineret med Beijing

13. dec., 2017 – RT og TASS rapporterer i dag, at en russisk militærdelegation er i Pyongyang, det andet besøg fra officielle russiske repræsentanter til Nordkorea på to uger. Under anførelse af Viktor Kalganov, vicedirektør for det Russiske Nationale Forsvarskommandocenter, ankom delegationen i går og vil være der resten af ugen.

Der er intet officielt kommet ud fra selve Forsvarsministeriet, men RT rapporterer, at Udenrigsministeriet understregede, at Moskva »benytter enhver anledning til direkte kommunikation« og vil fortsætte med det, inkl. med hjælp fra Forsvarsministeriet. »Nordkorea er vores nabo; vi må udvikle relationer med dette land«, sagde viceudenrigsminister Sergei Ryabkov i en briefing i dag. »En politisk dialog er ekstremt vigtig.«

Vicechef for Forsvarsministeriets Offentlige Råd, Aleksandr Kanshin, sagde til Interfax, at »formålet med de militære, politiske og diplomatiske bestræbelser er klart: Alle sider bør vende tilbage til forhandlingsbordet for at lægge provokerende og truende militærretorik og styrkeopvisninger til side«. Han sagde, at den aktuelle mission er en del af køreplanen, der er blevet foreslået i fællesskab af Moskva og Beijing for at lette spændinger gennem dialog.

Foto: Pyongyang, hovedstaden i Nordkorea.

Lavrov og Tillerson mødes i Wien om Syrien, Ukraine, Nordkorea, Afghanistan

8. dec., 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson mødtes på sidelinjen af et møde i Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde (OSCE) i det Europæiske Ministerråd i Wien. De diskuterede Syrien, Nordkorea og Ukraine.

Lavrov informerede Tillerson om, at Rusland er rede til at hjælpe Nordkorea og USA med at etablere en direkte dialog om sikkerhedsgarantier for Pyongyang. »Vi ved, at Nordkorea først og fremmest ønsker at tale med USA om sikkerhedsgarantier. Vi er rede til at støtte det. Vi er rede til at promovere sådanne forhandlinger«, understregede Lavrov. Det Russiske Udenrigsministerium sagde, »De russiske og amerikanske topdiplomater gav ligeledes udtryk for det fælles standpunkt, at Nordkorea strengt må overholde FN's Sikkerhedsråds resolutioner.«

Om Syrien lød udtalelsen fra Ministeriet, »De to sider diskuterede yderligere skridt for at afslutte den civile konflikt i Syrien via en etablering af en holdbar forhandlingsproces, der involverer alle syriske, politiske kræfter, inklusive inden for rammerne af Genève-processen og i den forestående Kongres for National Dialogs regi i Sotji (Rusland), med den samtidige fuldførelse af besejringen af internationale terroristgrupper.«

Tillerson sagde, at Ukraine var hovedforhindringen i de amerikansk-russiske bånd, men at den amerikanske præsident

altid har søgt at etablere gode relationer med Rusland. »Vi kan være uenige i andre arenaer, i Syrien. Vi kan være uenige inden for andre områder«, sagde Tillerson. »Men det spørgsmål, der står i vejen, er Ukraine.«

I et separat møde med medlemmer af OSCE's særlige overvågningsmission til Ukraine sagde Tillerson, at USA arbejder sammen med Rusland om FN's fredsbevarende forslag iht. Voice of America. »Det gør vi. Jeg vil ikke gå i detaljer med, hvad vi får, men vi får fremskridt«, sagde Tillerson. »Vi får dialog, vi får samarbejde. Vi har det ikke løst. Man løser det ikke i et enkelt møde.« Alt imens begge sider har krævet en fredsbevarende styrke i det østlige Ukraine, så er de uenige om betingelserne for dens deployering.

De to topdiplomater diskuterede ligeledes Afghanistan.

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov og USA's udenrigsminister Rex Tillerson. Arkivfoto.

Trump og Xi diskuterer Nordkorea i telefonsamtale

30. nov., 2017 – Præsident Donald Trump afholdt endnu en telefonkonsultation med den kinesiske præsident Xi Jinping efter Nordkoreas missilaffyring den 29. nov. I den seneste af mange telefonkonsultationer gentog Xi, at Kinas »usvigelige mål« er »at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri, opretholde et internationalt ikke-spredningsregime og bevare fred og stabilitet i Nordøstasien«, iflg. Kinas statslige nyhedsagentur Xinhua. Xi sagde også, at Kina ville »fortsætte kommunikationerne med USA og alle andre relaterede parter og i fællesskab skubbe atomspørgsmålet hen i retning af fredelig

afgørelse via dialoger og forhandlinger«.

Bagefter skrev Trump på Twitter, »Netop talt med præsident Xi jinping fra Kina om Nordkoreas provokerende handlinger. Der vil blive gennemført yderligere store sanktioner mod Nordkorea i dag. Denne situation vil blive tacklet!«

Der var ingen omtale af »yderligere store sanktioner« i Xinhuas rapport, men de rapporterede, at Trump sagde, at »Washington sætter stor pris på Kinas vigtige rolle i løsning af atomspørgsmålet og er villig til at styrke kommunikationer og koordinering med Kina i søgen efter løsninger på spørgsmålet«.

Det Hvide Hus' udskrift fra 29. nov. af samtalen lyder, »Præsident Donald J. Trump talte i dag med præsident Xi Jinping fra Folkerepublikken Kina for at diskutere Nordkoreas seneste missilaffyring. Præsident Trump understregede USA's faste beslutning om at forsvare os og vore allierede fra den voksende trussel, som det Nordkoreanske regime udgør. Præsident Trump understregede, at det var nødvendigt, at Kina brugte al tilgængelig indflydelse for at overbevise Nordkorea om at afslutte sine provokationer og vende tilbage til en kurs mod atomafrustning.«

Med hensyn til sanktioner, sagde udenrigsminister Rex Tillerson til medier, »Vi har en lang liste over yderligere mulige sanktioner, af hvilke nogle involverer … finansielle institutioner«, da han blev spurgt om mulige forholdsregler, mens han stillede op til fotografering sammen med den besøgende kronprins fra Bahrain. »Og Finansministeriet vil annoncere dem, når de er klar til at rulle ud.«

Kinesiske og Russiske Udenrigsministerier responderer til Nordkoreas missilaffyring; tilskynder til besindighed og diplomati

29. nov., 2017 – Både det Russiske og det Kinesiske Udenrigsministerium responderede i dag til Nordkoreas missilaffyring den 27. november og udtrykte alvorlig bekymring over situationen, men pegede også på provokationer fra USA, Sydkorea og Vesten generelt, som, advarer de, har forværret spændingerne.

Rusland bemærkede, at missilaffyringen var en overtrædelse af resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, men tilføjede, at »mod en baggrund af konstant militæraktivitet fra USA's og dets allieredes side i området omkring Koreahalvøen i løbet af de seneste par måneder, er det især vigtigt, at de involverede parter ikke provokerer hinanden, men snarere udviser besindighed og undgår alle nye handlinger, der kunne føre til en yderligere eskalering af spændinger.« Rusland tilskyndede DFK til at indstille sine missil- og atomtests, men opfordrede ligeledes USA og Sydkorea til at afholde sig fra at afholde »uplanlagte øvelser i luftvåbnet uden fortilfælde, som det annonceredes i begyndelsen af december i år, og som vil forværre en allerede eksplosiv situation«. Kun ved hjælp af »vedvarende og energisk politisk-diplomatisk arbejde« kan en løsning findes, sagde det.

I en pressekonference i dag rapporterede Kinas udenrigspolitiske talsmand, Geng Shuang, at »Kina udtrykker

sin dybe bekymring og opposition over for DFK's affyringsaktiviteter« og tilskynder denne regering til at overholde FN's Sikkerhedsråds resolutioner og »ophøre med handlinger, der vil øge spændinger på Koreahalvøen. Vi håber, at alle relevante parter vil handle forsigtigt og arbejde sammen for at sikre fred og stabilitet i området«.

Forespurgt om mulige, nye, vestlige sanktioner, manede han imidlertid til forsigtighed og sagde, at »vi vil fortsætte med at tackle de relevante spørgsmål på en måde, der er med til at virkeliggøre en atomvåbenfri Koreahalvø, fremme dialog og forhandlinger og sikre regional fred og stabilitet«. Kina er imod, at der gennemtvinges ensidige sanktioner, sagde han.

Det er værd at bemærke lederartiklen i *Global Times* i dag, som fremfører, at begivenheder i Pyongyang er en bekræftelse af, at »USA's politik over for Nordkorea har slået fejl«, og at det internationale samfund »faktisk er løbet tør for indflydelse over for Nordkorea«. Pyongyang, siger artiklen, »har vundet enorm selvtillid denne gang, så Sikkerhedsrådets fordømmelse og mulige nye sanktioner er ikke noget særligt«. Krigerisk retorik fra Vesten er blot endnu en »papirtiger«, fremfører *Global Times.*

Trump i Asien: Det Nye Paradigme kan vokse frem i denne uge

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. nov., 2017 – På trods af de bedste (dvs., værste) bestræbelser fra de neokonservative Republikaneres, Obama/Hillary-demokraternes og briternes og Obamas efterretningsnetværks side, på at sabotere præsident

Trumps historiske besøg i Asien, viser den diplomatiske rejse foreløbig lovende tegn på at se USA engagere sig i – og måske tilslutte sig – det nye paradigme for menneskeheden, som det defineres af Kinas Bælte & Vej Initiativ.

Ikke alene anklagede den »juridiske morder« Robert Mueller en tidligere Trump-kampagnemanager (over spørgsmål, der intet har at gøre med hverken Trump eller Rusland) umiddelbart før den planlagte rejse til Asien, men nu lækker han også information om, at han er i besiddelse af tilstrækkelige beviser til at anklage general Michael Flynn, hvilket kunne finde sted netop, som Trump holder møde med præsident Xi Jinping, eller, når han møder Vladimir Putin på sidelinjen af APEC-mødet i Vietnam i weekendens løb. Det er sikkert, at massemedierne vil forsøge at begrave kendsgerningerne om Trumps aftaler i Asien under en spærreild af britiske 'fake news' om Russiagate.

Men, virkeligheden er i færd med at overvælde de britiske eventyr for børn. I dag er Trump i Sydkorea, hvor han har udtrykt optimisme mht., at en løsning på krisen i Nordkorea kommer i fokus, som et direkte resultat af Kina, der, sagde han, »forsøger meget hårdt at løse problemet«, såvel som også af en lignende støtte fra Rusland. Det må have fremkaldt hysteri i Mueller-lejren derhjemme.

I Kina sagde den nye, amerikanske ambassadør til Kina, Terry Branstad, til *Xinhua*, at der er enorm spænding på begge sider af Stillehavet over Trumps besøg og en dyb følelse af, at »dette kunne blive meget historisk og betydningsfuldt«. Han sagde, at der en plan om at »fremme økonomisk samarbejde og fremgang, både i Amerika og i Kina«.

I mellemtiden er begge de politiske partier i USA i en tilstand af opløsning – noget, som Lyndon LaRouche længe har hilst velkommen, og fremmet, som en nødvendig udvikling for at gøre det muligt for befolkningen at bryde ud af den spændetrøje, der hedder de politiske partier, og i stedet adressere sandheden direkte. Så langt tilbage som i 2004 skrev

LaRouche, i artiklen, »Mod en ny Westfalsk Fredstraktat: Den kommende, eurasiske verden« (*Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World)*:

»I en eksistentiel krise, såsom den nuværende, globale situation, der har disse eller lignede træk af truslen om et generelt sammenbrud af systemet, kommer faren hovedsageligt fra lederskabet, der forsømmer at bryde med de præetablerede tendenser, som former politikken; forsømmer at bryde på den måde, som præsident Franklin Roosevelt gjorde i sin valgkampagne i 1932, og med den vending i amerikansk politik, som han introducerede med start i sine allerførste timer i embedet … Den store leder i en krisetid er en leder, hvis udvælgelse bryder de regler, de fordærvede regler, der udgør det relevante udtryk for den relevante, essentielle korruption.«[1]

I dag gjorde Helga Zepp-LaRouche opmærksom på ironien i krisen i det Demokratiske Parti. Her er de personer, der skriger op om »diktatur« i Rusland og Kina; som himler op om, at Xi Jinping er den nye Stalin, der nægter folket dets rettigheder, og som kun vælges af eliten. Dette ignorerer selvfølgelig det faktum, at både Putin og Xi Jinping nyder massiv støtte fra det overvældende flertal af befolkningen. Og nu ved verden (til dels takket være Donna Braziles bog, der blev udgivet i denne uge), at det åh, så demokratiske, Demokratiske Partis elite havde valgt deres præsidentkandidat, Hillary Clinton af Wall Street, over et år før det Demokratiske Partis primærvalg og konvent, hvor »folket« angiveligt skulle vælge sin kandidat. Og de saboterede hver af hendes opponenters kampagne. Så meget for det, Lyndon LaRouche kalder »to-potte-systemet« (el. to-tosset-systemet; *'two potty system'*).

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Sydkorea, 7. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

[1] (Se også

http://www.larouchepub.com/eiw/public/2005/2005_1-9/2005-1/index.html)

Trump mener, gode relationer mellem USA og Rusland vil gøre det lettere at løse krisen over Nordkorea

26. okt., 2017 – I et interview i går med Lou Dobbs fra Fox News, fremførte præsident Donald Trump behovet for at forbedre relationerne med Rusland og Kina. Trump sagde til Dobbs, »Jeg vil gerne sige dette: Jeg mener, det ville være virkelig godt, hvis vi kommer godt ud af det med Rusland.

Jeg mener ikke, der er noget galt med – I ved, de er en magt, de er en atommagt. Jeg mener, vi kunne have en god relation. Jeg mener, det ville være lettere at løse situationen med Nordkorea. Og jeg har netop talt med Kinas præsident, hvor jeg lykønskede ham med hans store sejr [på KKP's Nationalkongres]. Men det ville være virkelig godt, hvis vi kunne tale med Kina og Rusland. For, Kina hjælper os, og Rusland går måske den anden vej og gør skade på det, vi opnår.

Jeg mener, at, når jeg siger, måske, så mener jeg, at jeg nøjagtigt ved, hvad jeg taler om. Hvis vi havde en relation med Rusland, ville det være en god ting, ikke en dårlig ting.«

Dobbs: »Relationer – De blev kritiseret for blot at forsøge at bejle til, om man vil, præsident Xi af Kina. Alle, hele den såkaldte intelligentsia i dette lands udenrigspolitiske establishment, sagde, at De spildte Deres tid, at det simpelt

hen ikke kan gøres. Og De har tydeligvis gjort betydelige fremskridt med ham, og – «

Trump: »Talte med ham for blot nogle få minutter siden, lige før, jeg gik ind i dette lokale. I ved, han har fået noget, der aldrig før – det er stort set aldrig før sket i Kina. Han har fået beføjelser, som ingen har –

Han er en magtfuld mand. Jeg er faktisk af den mening, at han er en meget god person. Hermed sagt, så repræsenterer han Kina, og jeg repræsenterer USA, så, I ved, der vil altid være konflikt. Men vi har en meget god relation. Folk siger, at vi har den bedste, præsident-til-præsident-relation – for hans titel er også præsident.

Vi skal til Beijing, og andre steder, hvor han måtte ønske at bringe mig. Vi vil tilbringe to dage dér. Vi skal også til Japan og Sydkorea. Og det bliver, mener jeg – det bliver forhåbentlig historisk og positivt; og vi må løse det nordkoreanske problem. Det er et meget stort problem.

Jeg burde aldrig have fået dette [problem]. Det burde have været løst længe, før jeg overtog embedet, og hvor det ville have været lettere at løse. Men, jeg fik overgivet problemet, og jeg løser det. Jeg løser problemer …«

Trumps FN-tale viser nødvendigheden af at optrappe kampen

for at skifte over til det Nye Paradigmes politik

19. sept., 2017 – I sin første tale for FN's Generalforsamling i dag, beskrev præsident Donald Trump målet for at etablere en verdensorden, hvor »stærke, suveræne nationer … med forskellige værdier, forskellige kulturer og forskellige drømme ikke bare sameksisterer, men arbejder side om side på basis af gensidig respekt … og gør fælles sag for den største fælles interesse af alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord«. Det betyder, sagde han, at jeg som præsident for USA sætter Amerika først, ligesom I, som ledere af jeres lande, altid vil, og altid bør, sætte jeres lande først«.

Men selv med sine udtryk for disse ideer, og selv, mens han bekræftede princippet om, at »nationalstaten fortsat er det bedste udgangspunkt for at hæve de menneskelige vilkår«, gik Trump videre, idet han faldt i den britiske imperiefælde med, i de mest barske vendinger, at være fortaler for en farlig politik for regimeskifte mod en »lille gruppe slyngelregimer« (som han skiftevis beskrev som »kriminelle«, »depraverede«, »korrupte«, »destabiliserende« osv.), som han hævdede, var kilden til terrorisme og flygtninge og en trussel mod verdensfreden, og som FN må stå sammen om at fjerne.

Ikke Det britiske Imperium, som skabte og styrer terrorisme som et krigsredskab mod nationalstaten; ikke det umiddelbart forestående sammenbrud af det britiske, monetaristiske system, der har gjort de transatlantiske nationer bankerot (den amerikanske økonomi er i strålende form, sagde han, med vores aktiemarked på sit højeste og lav arbejdsløshed); men derimod de fem regeringer i Nordkorea, Iran, Syrien, Cuba og Venezuela, som han krævede, at andre regeringer skulle gå sammen med USA om at afsætte.

Alt imens Trump ikke angreb Rusland og Kina ved navns nævnelse, og takkede dem for at være med til at skærpe sanktionerne mod Nordkorea, så advarede han imidlertid om »trusler mod suverænitet« i Ukraine og i det Sydkinesiske Hav – et implicit angreb på disse to nationer.

Trumps mest fjendtlige udtalelser var over for Nordkorea, hvor han sagde, at det var »en skandale, at visse lande ikke alene ville handle med et sådant regime, men også ville bevæbne, forsyne og finansielt støtte et land, der truer verden med en atomkonflikt«. Dernæst truede han med, at USA, »hvis det blev tvunget til at forsvare sig selv eller sine allierede, ikke ville have noget valg, men totalt ville ødelægge Nordkorea. 'Rocket Man' er på en selvmordsmission for sig selv og sit regime. USA er rede, villigt og har kapaciteten, men dette vil forhåbentlig ikke blive nødvendigt«.

Trump krævede også regimeskifte i Iran og Syrien og gentog den britiske løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben mod sit folk, hvilket retfærdiggjorde USA's missilangreb imod den syriske luftbase i april i år.

Det er sigende, at hvem så siden, der skrev denne tale for præsidenten, inkluderede referencer, der promoverer den efterkrigsorden, som præsident Harry Truman søgte, denne lille mand, der, på vegne af Winston Churchill, begravede Franklin D. Roosevelts projekt for en verden uden imperium efter krigen.

Foto: USA's præsident Donald J. Trump holder sin 'jomfrutale' i FN den 19. sept., 2017.

Lyndon LaRouche: Lad være med at diskutere det – Bare gør det!

Leder fra LaRouche PAC, 7. september, 2017 – Det er pludselig blevet blændende indlysende, at Ruslands præsident Vladimir Putin – ligesom sin forfader i ånden, Frankrigs Ludvig »den Varsomme« XI – har været i færd med at væve og atter væve et spindelvæv af potentielt tæt økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea og Rusland – og med Kina og også andre partnere. Dette var den oprindelige »LaRouche-plan« for fred i Koreahalvøen, der fungerede frem til den dag i 2002, hvor den blev saboteret via »udefrakommende kræfter«, der arbejdede sammen med daværende vicepræsident Cheney, og bagefter med præsident Obama. Putin har arbejdet på dette spindelvæv med uundværlig støtte fra Kina – men tilsyneladende også fra visse kræfter i Washington.

Da Lyndon LaRouche blev opmærksom på dette, sagde han,

»Lad være med at diskutere det. Ikke noget opkog af de forskellige detaljer. Lad være med at spilde yderligere tid – bare gør det! Og ved at gøre det – NU – vil I tvinge dem, der gør modstand mod det, til at bekende kulør. De vil blive afsløret, klar til at blive uskadeliggjort.«

Netop samtidigt hermed har den værste atlantiske orkan, der nogensinde er registreret, med en vindstyrke på180 mil/t, og 300 mil/t på højdepunktet, hærget igennem hele Caribien og efterladt nogle af de britiske koloniøer i ruiner, der er ufattelige for det 21. århundrede. For eksempel sagde Barbudas premierminister, at 90 % af deres bygninger er blevet ødelagt, og 60 % af deres befolkning var blevet hjemløse. De britiske herrer (Barbuda er en del af Commonwealth of Nations, tidligere Det britiske Statssamfund) havde absolut intet gjort

for at forberede sig på syndfloden – men hvorfor skulle de også det?

Men den amerikanske regering, ledet af præsident Trump, er opmærksom og up-to-date om situationen og mobiliserer de relevante resurser for Florida og andre truede områder – og dette vil igen gøre det muligt for befolkningen, både de første nødindsatspersoner (redningsfolk, paramedicinere o. lign.) og frivillige borgere, at udvise den heroisme, de så blændede har demonstreret i Houston. Vi vil respondere, som situationen kræver. Vi vil genopbygge så hurtigt, det er fysisk muligt. Alt er forandret siden Katrina og Sandy.

I Caribien må USA tilbyde det fulde program for Ingeniørkorpset, som Lyndon LaRouche og tidligere præsident Bill Clinton foreslog for Haiti efter jordskælvet i 2010. Monsterpræsident Obama skød denne plan ned, så Haiti, der i dag stadig ligger i ruiner, nu arbejder sammen med Kina hen imod en genopbygning af landet.

Men vores presserende nødvendige hastegenopbygning kan kun være et springbræt til et komplet, nationalt infrastrukturprogram, der nu må indledes med udstedelse af massive mængder statskredit, og i samarbejde med Kina. Ikke alene vil vi begrænse omfanget af stormrelaterede katastrofer i fremtiden, men vi vil også transformere hele vores økonomi fra den katastrofe, vi arvede efter Bush og Obama, og til at blive den store, agro-industrielle magt, som verden, og amerikanerne, nu har brug for.

Om dette sagde Lyndon LaRouche igen:

»Spild ikke tiden på at diskutere det. Bare gør det! Og vi får se, hvem, der forsøger at forhindre det – det vil være åbenlyst!«

Foto: Pressemeddelelser i kølvandet på forhandlinger med præsidenten for Republikken Korea Moon Jae-in. 6. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

Lyndon LaRouche:
Sabotage af min politik ved århundrede-
skiftet har gjort Korea til en mulig
gnist til atomkrig

4. sept., 2017 – Mens verden med bæven ser på Nordkoreas magtfulde demonstration af atomvåben og USA's trusler om krig, mindede Lyndon LaRouche verden om, at det var sabotage af hans politik for »fred gennem udvikling«, først fra George Bush' og Dick Cheneys, og dernæst Obamas, side, som forårsagede den nuværende krise. »Rammeaftalen« fra 1994 under Bill Clinton arbejde på at afslutte Nordkoreas atomvåbenprogram, med inspektører fra IAEA på stedet, til gengæld for økonomisk samarbejde, da Bush og Cheney skrottede den til fordel for miltære trusler og konfrontation. Igen i 2002, da den sydkoreanske præsident Kim Dae-jung, med opbakning fra Rusland og Kina, genoptog sin »Solskinspolitik« med at åbne for økonomisk samarbejde med Nordkorea, afviste Bush og dernæst Obama samarbejde, alt imens de beskyldte Nordkorea for at »snyde«.

Kendsgerningen er, at briterne og deres neokonservative kohorter i USA ikke ønsker en løsning, eftersom krisen i Korea retfærdiggør deres bestræbelser på at ramme Kina, økonomisk og militært. Dette bliver klart i dag gennem Washingtons respons til den opfattede trussel fra Pyongyang.

USA’s inkompetente ambassadør til FN, Nikki Haley, sagde i dag ved hastemødet i FN’s Sikkerhedsråd, at Nordkoreas leder Kim Jong-un »tigger og beder« om krig og sagde, at USA er i færd med at udarbejde et udkast til en resolution, der skal til afstemning i næste uge, og i hvilken »USA vil anse ethvert land, der gør forretninger med Nordkorea, som et land, der hjælper deres hensynsløse og farlige atomare hensigter« – dvs., at målet er at ramme Kina, såvel som også Rusland. Finansminister Steven Mnuchin, Wall Streets aktiv i Trump-administrationen, sagde søndag til Fox News, at han arbejdede på sanktioner, der ville medføre, at »enhver, der ønsker at handle eller gøre forretninger med [Nordkorea], ville blive forhindret i at handle eller gøre forretninger med os«. Han taler formentlig om at udelukke visse kinesiske banker og selskaber af USA’s finansielle system – hvilket er sindssygt.

Dette gør det ligeledes klart, at målet også er at ramme Trump, mere bestemt hans bestræbelser på at opbygge et arbejdsvenskab mellem USA og både Kina og Rusland, og som er baggrunden for den igangværende »farvede revolution« imod ham af forrædere i begge partier.

Selv tweetede Trump, at Kina »forsøger at hjælpe, men uden meget held«, og beskyldte Sydkorea for at »formilde«, når det på nogen som helst måde ønskede at indgå i en relation med Nordkorea. General Mattis udstedte en erklæring, der sagde: »En hvilken som helst trussel mod USA eller dets territorier – inklusive Guam eller vore allierede – vil blive mødt med en massiv militær respons, der både er effektiv og overvældende.«

På den anden side udstedte den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins kontor en erklæring, der sagde: »Korea er et land, der har oplevet en krig mellem brødre. Krigens ødelæggelser bør ikke gentages i dette land.« Moon har udtrykkeligt erklæret, at præsident Trump har forsikret ham om, at der ikke bliver nogen militæraktion imod Nordkorea uden Seouls godkendelse. Ikke desto mindre optrapper Moon-regeringen tempoet for deployeringen af THAAD-missiler i dets land (på trods af stærk

opposition fra Kina og Rusland) og diskuterer med Washington, deployeringen af amerikansk, strategisk militærudstyr i Sydkorea, inklusive et atomarmeret hangarskib og strategiske bombefly.

Både Kina og Rusland fordømte kraftigt Nordkoreas atomtest, men gjorde det klart, at Washingtons afvisning af forhandlinger med Pyongyang, eller af at indskrænke sine militærøvelser, der truer Nordkorea, ligeledes er ansvarlig for krisen. »Det er min personlig opfattelse, at der slet ikke ville have været nogen konflikt, hvis USA var holdt op med at bevare konflikten«, sagde den russiske vice-premierminister og præsidentielle udsending for Fjernøsten, Yuri Trutnev, til TASS. »Hver gang, Nord- og Sydkorea synes at være ved at komme overens, og spændingerne begynder at lette, begynder der straks nogle flådeøvelser, der endda understreger en plan for øvelser, hvis formål er at angribe Pyongyang, hvilket er en direkte provokation«, sagde Trutnev.

Talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, sagde mandag til reportere, at Nordkorea må være meget klar over, at FN's Sikkerhedsråds resolutioner forbyder sådanne aktiviteter. Men Geng tog også afstand fra truslerne mod Kina. Han sagde, at Kina anså det for uacceptabelt »med en situation, hvor vi på den ene side arbejder for at løse dette spørgsmål fredeligt, men hvor vore interesser på den anden side udsættes for sanktioner og sættes på spil. Dette er hverken objektivt eller rimeligt.«

China Daily skrev i en leder: »Der er ingen tvivl om, at handlingerne fra den Demokratiske Folkerepublik Koreas side … er grov overtrædelse af relevante resolutioner i FN's Sikkerhedsråd og har voldt alvorlig bekymring i området og globalt. Men det hjælper ikke situationen, at Trump tweeter angreb på DFK og kritiserer Sydkorea og Kina.« Lederartiklen fortsætter med at fremføre, at »den fundamentale fiaskofor Trumps strategi er, at den sætter for store håb til en stramning af sanktionerne, en strategi, der i årtier har vist

sig at være en fiasko«. Lederartiklen fortsætter »Hvis Trump har ret, når han siger, at Kina 'forsøger at hjælpe, uden meget held', så skyldes det, at USA ikke har lyttet til Kinas råd, såsom at genoptage sekspartsforhandlingerne og direkte kontakter mellem USA og DFK og acceptere den 'tosidede suspendering', hvor USA og Sydkorea stopper deres militærøvelser og DFK suspenderer sine atomtests.«

Putin, Xi Jinping, Abe, Moon og andre vil mødes i denne weekend, nogle på det igangværende BRIKS-møde i Xiamen, og dernæst på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, hvor Korea vil stå højt på dagsordenen.

Et svangert øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 4. sept., 2017 – De aftaler, der nu indgås på BRIKS-topmødet, der finder sted 3.-5. sept. i Xiamen, Kina, og som er forbundet med det umiddelbart efterfølgende Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, i det fjernøstlige Rusland, vil få stor betydning for udformningen af menneskehedens fremtid i resten af dette århundrede. BRIKS er, som Kinas præsident Xi Jinping påpegede her, en helt ny skabelse inden for verdenspolitik – det er ikke en alliance, men et partnerskab, på vegne af interesserne hos både partnere og dem, der ikke er partnere. Og selv om dets medlemmer alle er lande under udvikling, så er BRIKS nu ansvarlig for 60 % af al vækst i verdensøkonomien i officiel målestok – og for meget mere i en sand videnskabelig målestok. BRIKS eksemplificerer, ligesom Bælte & Vej Initiativet, som det er nært forbundet med – såvel som også Shanghai Samarbejdsorganisationen – det nye paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche i årtier har været de intellektuelle fortalere for. Geopolitik har totalt slået fejl. BRIKS er den bølge, der fører til fremtiden. Hvor er det

uheldigt, at amerikanere og vesteuropæere ikke må læse om dette og stifte bekendtskab med det; i så fald ville den stærke tendens mod en fornyet moral og enhed i nationen, som vi nu ser bryde ud i hælene på katastrofen med orkanen Harvey, være endnu stærkere.

Det er ikke tilfældigt, at endnu en farlig Koreakrise bryder ind på netop dette håbefulde øjeblik, som signaleres af BRIKS-topmødet og disse forandringer i USA, der finder sted fra det ene øjeblik til det næste. Se på, hvor det finder sted – på Kinas grænse, og på grænsen til Rusland, og til USA's traktatpartner Sydkorea, og tæt på Japan. Vil vi give lov til, at dette potentiale bliver sprængt i luften? – evt. sammen med en hel masse andet? Under diskussioner om denne seneste Koreakrise i dag sagde Lyndon LaRouche, at det var et direkte resultat af »udefrakommende kræfters« ødelæggelse af den succesfulde politik til at forebygge krig gennem udvikling, som han havde fastlagt i 1990'erne.

Under diskussioner i dag påpegede medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Diane Sare, det potentiale, der pludselig mærkes i USA, for, at Kongressen, præsidenten og det amerikanske folk kan komme sammen på vegne af dette lands reelle behov, som det udtrykkes i Lyndon LaRouches Fire Love fra juni 2014, og i USA's tilslutning til den store verdensmission for menneskehedens fremme, som nu anføres af Kina og Rusland.

Vi nærmer os det historiske momentum for fundamentale forandringer, som vi i så lang tid har forberedt.

Foto: Et møde mellem BRIKS-ledere og ledere af delegationer fra inviterede stater. Xiamen, Kina, 5. september, 2017. (en.kremlin.ru)

Reaktioner på Nordkoreas missilaffyring: Gennemfør den dobbelte indefrysning

29. aug., 2017 – Nordkorea har affyret et missil over Japans Hokkaido-ø kl. 5:57 lokal tid, hvilket udløste alarmsirener og stærke trusler fra Japans premierminister Shinzo Abe, præsident Donald Trump og europæiske ledere. I dag responderede Rusland og Kina, og tidligere også Tyskland, ved at foreslå, at USA og Sydkorea vedtager en »dobbelt indefrysning« af militære tests og øvelser for at afdramatisere faren for krig.

Tidligt her til morgen gennemførte Nordkorea sin fjerde missiltest på fire dage, og denne gang, for første gang, direkte over japansk territorium, Hokkaido-øen, idet Nordkorea her trodsede FN's resolutioner, der forbød landets missiltests.

USA's præsident Donald Trump sagde til ABC News: »Verden har modtaget Nordkoreas seneste budskab højt og tydeligt: dette regime har signaleret sin foragt for sine naboer, for alle medlemmer af FN og for en minimumstandard for acceptabel, international adfærd. Truende og destabiliserende handlinger øger blot det nordkoreanske regimes isolation i området og blandt alle verdens nationer. Alle muligheder er på bordet.«

Japans premierminister Shinzo Abe sagde, at Nordkoreas seneste handling udgør en »hidtil uhørt trussel« mod Japan.

Nordkoreas ambassadør til FN i Genève, Han Tae-Song, sagde til ABC.net, »Nu, hvor USA åbent har erklæret sine fjendtlige intentioner mod den Demokratiske Folkerepublik Korea, ved at gennemføre aggressive, fælles militærøvelser på trods af

gentagne advarsler … har mit land enhver grund til at respondere med barske modforholdsregler for at udøve sin ret til at forsvare sig.«

Den russiske viceforsvarsminister Sergei Ryabkov sagde, at i en krig på Koreahalvøen, »ville en absolut ny realitet vokse frem; tragedierne ville være utallige … jeg mener, vi skal bekæmpe denne mulighed så stærkt, vi kan«, rapporterede Sputnik i dag.

Ryabkov refererede til de fælles militærøvelser, som Amerika i øjeblikket afholder sammen med Sydkorea (21.-31. aug.), Ulchi Freedom Guardian-aktiviteten, der involverede computersimuleret krig. Ryabkov sagde, »Vi anser, at de fælles øvelser, der fandt sted i dag, om end de var i en lettere udgave sammenlignet med den oprindelige dagsorden, havde en virkning mht. at provokere Pyongyang til at udføre endnu en missilaffyring. Vi er meget bekymrede over den generelle udvikling«, rapporterede *Newsweek.*

Ryabkov udtalte, at USA og Sydkorea bærer skylden for Nordkoreas seneste missilaffyring over Japan, og at yderligere sanktioner mod Nordkoreas regime ikke vil forbedre situationen. Damien Sharkov rapporterer i *Newsweek* i dag, at, i forventning om, at der følger mere af samme slags, sagde Ryabkov til pressen, at USA's handlinger skubbede regimet mod flere tests; de standsede dem ikke. TASS rapporterede: »Hvis vi skal gå ud fra, hvordan USA og andre vestlige lande har handlet tidligere, så kan vi selvfølgelig forvente nye skridt hen mod en stramning af sanktionerne, men det vil ikke løse problemet. Det er nu klart for enhver, at sanktioner som resurse til at øve indflydelse på Nordkorea, nu er udløbet«, rapporterede Itar-Tass.

The Telegraph rapporterede den 15. aug., at »Nordkorea har altid fordømt øvelserne som provokerende øvelser af en invasion og har tidligere tilbudt et moratorium for yderligere atom- og missiltests til gengæld for en aflysning af øvelserne

– en handel, der blev promoveret af Pyongyangs hovedallierede Kina, men gentagent afvist af Washington og Seoul.«

»Tyskland forstår og støtter initiativet med 'dobbelt indefrysning' [Nordkorea stopper missilaffyringer; Sydkorea og dets allierede stopper militærøvelser], og er villig til at fortsætte med at arbejde med Beijing for at promovere en fredelig afgørelse af Nordkorea-spørgsmålet«, sagde den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel i en telefonsamtale med den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, den 16. aug.